

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9519100282
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Giertli
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2020:9519100282.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica samosudcom JUDr. Jánom Giertlim, v trestnej veci obžalovaného J. C. a spol. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. augusta 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný J. C., narodený XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom E. XXX/XX, Rimavská Sobota,

Obžalovaná Q. C., narodená XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom E. XXX/XX, Rimavská Sobota,

s ú v i n n í , ž e

obžalovaní J. C. a Q. C.

po predchádzajúcej spoločnej dohode ako účastníci kurzu SBS-P po vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti na Námestí SNP 87/8 vo Zvolene dňa 10. decembra 2015 poskytli Mgr. B. K., v tom čase vedúcemu oddelenia súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici a zároveň členovi skúšobnej komisie, v súvislosti s vykonávaním skúšok odbornej spôsobilosti v zmysle zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti, úplatok vo forme letu stíhačkou L-29 Delfín, pričom Mgr. B. K. dňa 28.10.2016 tento let na Letisku Sliač aj absolvoval,

teda

obžalovaní J. C. a Q. C.

spoločným konaním inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo poskytli úplatok a taký čin spáchali voči verejnému činiteľovi,

čím spáchali

obžalovaní J. C. a Q. C.

prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaný J. C.

Podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 700,- € (sedemsto Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Obžalovaná Q. C.

Podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 700,- € (sedemsto Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len ÚŠP GP SR) podal dňa 12. novembra 2019 Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku obžalobu na obvinených J. C. a Q. C. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to konkrétne uvedené v obžalobnom návrhu prokurátora.

Samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica vydal dňa 19. novembra 2019 trestný rozkaz pod sp. zn. BB-3T/38/2019. Týmto trestným rozkazom boli obvinení J. C. a Q. C. uznaní za vinných z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej spoločnej dohode ako účastníci kurzu SBS-P, na presne doposiaľ nezistenom mieste, v presne nezistenom čase, v období od 20.11.2015 do 28.10.2016 poskytli Mgr. B. K., vedúcemu oddelenia súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici a zároveň členovi skúšobnej komisie, v súvislosti s vykonávaním skúšok odbornej spôsobilosti v zmysle zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti, ktoré sa konali dňa 10.12.2015 v školiacom stredisku spoločnosti MILPOL, s.r.o., J. Francisciho 1044/6 Zvolen, úplatok vo forme letu stíhačkou L-29 Delfín, pričom Mgr. B. K. dňa 28.10.2016 tento let na Letisku Sliač aj absolvoval.

Za to bol obvineným uložený podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona peňažný trest 500 Eur a to každému obžalovanému zvlášť.

Súd podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obvinenými úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace, a to každému obžalovanému zvlášť.

Obvinení podali dňa 29. novembra 2019 odpor proti trestnému rozkazu prostredníctvom svojho obhajcu a to proti všetkým výrokom napadnutého trestného rozkazu, teda proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste.

Obvinený J. C. uviedol, že sa cíti byť nevinný zo žalovaného skutku. Poprel akúkoľvek súčinnosť na zabezpečení letu stíhačkou, ako aj účasť na poskytnutí poukazu na tento let.

Obvinená Q. C. uviedla, že sa cíti byť nevinná zo žalovaného skutku. Poprela, že by konala po predchádzajúcej spoločnej dohode s manželom J. C., ktorý bol zásadne proti jej iniciatíve. Obvinená priznala, že zabezpečila a poskytla preukaz Mgr. C. na let stíhačkou. Nekonala s cieľom obstarania veci všeobecného záujmu a ani vo vedomí, že by konala v súvislosti s postupmi alebo úkonmi, ktoré sú svojou povahou obstaraním veci všeobecného charakteru.

Keďže odpor bol podaný oprávnenými osobami a včas, samosudca v súlade s ustanovením § 355 ods. 3 Trestného poriadku nariadil vo veci hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní po poučení podľa § 355 ods. 8, ods. 10 Trestného poriadku vyhlásili, že podaný odpor neberú späť.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2020 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných a svedkov, prečítal listinné dôkazy a rozhodol rozsudkom.

Obžalovaná Q. C. bola po čiastočnej úprave skutku uznaná vinnou z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako účastníčka kurzu SBS-P po vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti na Námestí SNP 87/8 vo Zvolene dňa 10. decembra 2015 poskytla Mgr. B. K., v tom čase vedúcemu oddelenia súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici a zároveň členovi skúšobnej komisie, v súvislosti s vykonávaním skúšok odbornej spôsobilosti v zmysle zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti, úplatok vo forme letu stíhačkou L-29 Delfín, pričom Mgr. B. K. dňa 28.10.2016 tento let na Letisku Sliač aj absolvoval.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 700 €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Obžalovaný J. C. bol tým istým rozsudkom oslobodený podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 98/19/1000-9 zo dňa 12. novembra 2019 podanej pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný J. C..

Proti takémuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a aj obžalovaná Q. C..

Obžalovaná napadla opravným prostriedkom výrok o vine aj výrok o treste. Vytýkala súdu to, že sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Týka sa to najmä dôležitých skutkových otázok, ktoré majú vplyv na právnu kvalifikáciu a znamenali porušenie Trestného zákona. Bola nesprávne uznaná vinnou z prečinu podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, hoci dôkazná situácia pri dodržaní zásady „in dubio pro reo“ v spojení s § 10 ods. 2 Trestného poriadku umožňuje postup podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, teda oslobodenie obžalovanej spod obžaloby. Obžalovaná totiž nezabezpečila a neposkytla let stíhačkou pre Mgr. B.K. v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu a ani nekonala v takomto úmysle, dosiahnuť pre seba alebo pre iného zvýhodnenie v súvislosti s vykonaním skúšok odbornej spôsobilosti.

Prokurátor podal odvolanie vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného J. C. spod obžaloby. Skutok uvedený v obžalobe bol spáchaný obidvoma obžalovanými, ich spoločným konaním a po ich predchádzajúcej dohode, hoci to obžalovaný C. popieral. Prokurátor poukázal na dôkazy, ktoré obžalovaného C. usvedčujú zo žalovaného konania a na motiváciu tohto obžalovaného v podstate usvedčovať svoju

manželku - obžalovanú, aby sa obžalovaný po oslobodení spod obžaloby mohol ako bezúhonná osoba vrátiť k prevádzkovaniu súkromnej bezpečnostnej služby. Prokurátor preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti a navrhol, aby odvolací súd sám rozhodol rozsudkom a uznal obžalovaného C. vinným podľa obžaloby a uložil mu primeraný peňažný trest.

Na základe odvolania podaného prokurátorom a obžalovanou Najvyšší súd SR podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Ako zdôraznil najvyšší súd vo svojom rozhodnutí „V posudzovanej veci je totiž úplne evidentné, že ako obžalovaní J. C. a Q. C., tak aj korunní svedkovia Mgr. K. C. a Ing. B. Z. v neskoršom štádiu trestného konania zmenili svoje výpovede a tvrdenia prispôbovali dôkaznej situácii, resp. v prospech obžalovaných bez toho, aby túto zmenu logickým spôsobom aj vysvetlili, čím sa dostali do rozporu nielen so svojimi predchádzajúcimi výpoveďami, ale aj do rozporu s ostatnými zabezpečenými dôkazmi.“

Najvyšší súd poukázal na listinný dôkaz na čl. 211, ide o časť evidencie letov, z ktorého vyplýva, že objednávka na let stíhačkou bola evidovaná v deň ukončenia odborného kurzu a objednávka bola zaplatená takmer mesiac pred vykonaním skúšky. Vzhľadom na hotovostnú úhradu objednaného letu je neskoršia zmena výpovede svedka Ing. Z. v zrejmom rozpore s jeho prvotnou výpoveďou z 03.07.2019 o to viac, že svedok zdôvodnil zmenu výpovede iba postupom vyšetrovateľa.

Aj na základe skôr uvedených skutočností najvyšší súd nariadil prvostupňovému súdu opätovne vypočuť (najvyšší súd pri tom upriamil pozornosť špecializovaného trestného súdu na rozhodnutie R 30/1966) obžalovaných a hlavne svedkov Mgr. K. C. a Ing. B. Z., v prípade existencie rozporov zistiť, prečo k nim dochádza, a to aj s prihliadnutím a prípadným konfrontovaním s inými zabezpečenými dôkazmi. Tiež bude potrebné vypočuť ako svedka aj vyšetrovateľa pplk. Ing. B. K. najmä k spôsobu výsluchu uvedených dvoch svedkov. Je potrebné zabezpečiť aj uznesenie o vznesení obvinenia z 12.04.2019 týkajúce sa svedka Mgr. K. C. a zistiť súčasný stav tohto konania.

Napokon najvyšší súd veľmi podrobne poukázal na svoj predchádzajúci rozsudok zo 7. júna 2018 sp. zn. 5 To 5/2018 vo vzťahu k obhajobnej argumentácii prezentovanej obžalovanou C. založenej na tvrdení, že v prípade darovaného letu išlo v podstate len o akési poďakovanie všetkých účastníkov kurzu Mgr. C. za ochotu, akou sa im venoval počas celého kurzu. Podrobnejšie bude táto časť rozhodnutia najvyššieho súdu uvedená neskôr, v hodnotiacej časti odôvodnenia, kde budú zmienené okolnosti poskytnutia letu v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Prvostupňový súd po zrušení skôr spomenutého rozsudku postupoval v súlade s ustanovením § 327 ods. 1 Trestného poriadku a v ďalšom konal tak, ako mu to nariadil najvyšší súd. Zopakoval výsluchy obžalovaných, opätovne vypočul svedkov Mgr. C. a Ing. Z. so zameraním na odstraňovanie rozporov v ich výpovediach, vypočul svedka Ing. K. a prečítal listinné dôkazy. Z vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci.

Obžalovaný J. C. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že skúšobná komisia pozostávala z piatich členov. Namietal to, že by s manželkou niekomu dávali úplatok, a to let stíhačkou. Zdôraznil, že 25 rokov robil v strážnej službe, nikdy v tejto súvislosti úplatky nebral, ani nedával. Kvôli tomu letu stíhačkou sa s manželkou (ďalej len obžalovaná) následne pohádali až tak, že boli takmer v rozvodovom konaní. Pre tento let stíhačkou sú vzťahovo naozaj veľmi zle a dodal, že po 25-ich rokoch je z titulu teraz prejednávanej veci evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Nesúhlasil s poskytnutím letu stíhačkou a napriek tomu to obžalovaná vybavovala a bol proti darovaniu letu aj preto, lebo samotný kurz stál 750 Eur. Takéto kurzy absolvoval štyri a pritom ani jeden z predchádzajúcich kurzov nebol taký drahý ako tento v Milpole vo Zvolene. Potom už rezignoval a povedal obžalovanej, že s tým nesúhlasí, ale že nech si ona už robí čo ona chce. Obžalovaná to ponímala asi tak, že oni po maturite dávali nejaký dar učiteľovi.

Na položené otázky obžalovaný C. odpovedal nasledovne. S pánom C. sa obžalovaný pozná od doby ako pracoval v strážnej službe SBS a ten zákon vznikol asi v roku 1998. C. poznal pri prvých skúškach odbornej spôsobilosti, keď už túto odbornú spôsobilosť boli povinní mať. S K. C. sa pozná úradne. Na poslednom kurze si potykali, nemôže povedať, že by boli kamaráti alebo dokonca priatelia. Nechodieval s ním na súkromné akcie, ich rodiny sa nenavštevujú, hoci pozná aj jeho manželku z toho dôvodu, že aj pani C. prednášala na predmetnom kurze. Na záver kurzu obžalovaný absolvoval skúšku a získal potrebnú odbornú spôsobilosť. Dostal preukaz odbornej spôsobilosti na výkon strážnej služby. Išlo o typ „P“, to znamená prevádzkovateľ. Skúšku už absolvoval asi pred piatimi rokmi. Preukaz musel odovzdať z dôvodu, že už nespĺňa spoľahlivosť. K. C. bol členom skúšobnej komisie.

Poukaz na let stíhačkou kúpila obžalovaná. Obžalovaný nevedel v akej cene bol poukaz. Kto poskytol peniaze na kúpu letu obžalovaný nevie, on sa do toho už nestaral, žiadne peniaze na kúpenie letu obžalovanej nedal. Nevie, kto a kedy odovzdal predmetný preukaz K.ovi C.ovi, on ho neodovzdával, ani pri odovzdávaní nebol. Nevie sa vyjadriť, či peniaze na kúpu poukazu poskytol niekto iný z kurzu, lebo pri tomto nebol.

Po vykonaní kurzu ešte vykonával SBS ako normálny strážnik a strážil 5 objektov, mal aj zamestnaných chlapov, ktorí tieto objekty tiež strážili spoločne s ním a túto činnosť vykonával dovtedy, pokiaľ musel odovzdať preukaz na výkon tejto služby v tom čase, ako mu prišlo obvinenie z odovzdávania úplatku. V podstate to bolo jeho jediné živobytie. Za 25 rokov, čo vykonával strážnu službu, nikto nikdy na neho nedal sťažnosť, nič iné nerobil len toto a keď prišiel o toto zamestnanie, nič iné mu nezostalo, len sa zaevidovať na úrade práce, lebo prišiel o spoľahlivosť. Skôr ako nahnevaný je z toho všetkého frustrovaný a bol by najradšej zaplatil pokutu 500 Eur, čo dostal od súdu, ale ani to by mu nebolo pomohlo, lebo pre stratu spoľahlivosti by aj tak tri roky nemohol vykonávať strážnu službu. Je frustrovaný vlastne z celej tejto situácie aj z obžalovanej. Vlastnil spoločnosť MAGNUM, s.r.o. spolu s obžalovanou, konateľom bol obžalovaný. Obžalovaná pracovala ako členka a robila účtovníctvo a všetky potrebné papiere. Táto spoločnosť je teraz napísaná na iného konateľa, lebo obžalovaný by darmo mal túto spoločnosť, keď už teraz tú robou vykonávať nemôže, tak to nemá zmysel, aby mal túto spoločnosť.

V čase, kedy bola povinnosť vlastníť preukaz typu „P“, tak spoločnosť Milpol bola jediná v kraji, ktorá taký kurz a skúšku robila. Skúška prebiehala tak, že bola tam päťčlenná komisia, jeden člen bol z Prezídia PZ, ten rozdal testy, mali polhodinu na vykonanie testov, po odovzdaní vyplnených testov museli opustiť miestnosť a po troch boli volaní na ústnu skúšku, jeden odpovedal a dvaja sa pripravovali. Pri vyplňovaní testu všetci účastníci kurzu vypisovali test naraz v jednej miestnosti. Počas vypisovania testov sedeli všetci za stolmi, ktoré boli rozostavané v tvare do písmena „U“. Komisia sedela na jednej strane tohto písmena „U“. Nevie, či mal rovnaký test ako manželka. Nemá telefonický kontakt na Mgr. C.a, má vizitku. Vlastníkom telefónneho čísla XXXX XXX XXX je obžalovaná, ktorá ho používala, ide o firemný telefón.

Poplatok 1.300 Eur bol za obidvoch, teda za neho, aj za obžalovanú. V čase vystavenia faktúry bol zamestnancom spoločnosti MAGNUM, teda u obžalovanej bol zamestnaný. Ak cenu za kurz uvádzal 750 Eur, tak sa asi pomýlil, ale pokiaľ si spomína, tak sa platil ešte aj nejaký poplatok za skúšku zvlášť, ten poplatok bol asi uhradený formou kolku. Preukaz odbornej spôsobilosti prevzal dňa 10.12.2015, teda vlastne v rovnaký deň ako bola vykonávaná skúška. Preukaz vydal pán z Prezídia PZ. Príjem obžalovaného pokiaľ pracoval v MAGNUM s.r.o. bol približne 750 Eur a taký príjem mala aj obžalovaná. Ešte nedostal podporu v nezamestnanosti, je zaevidovaný od 01.12.2019. Dovtedy nepracoval nikde, robili potrebné úkony v súvislosti s prepisom firmy, aby 15 chlapov neposlal na ulicu. Čo sa týka jeho majetkových pomerov, tak je spolujemajiteľom rodinného domu, a to spolu s obžalovanou, platia hypotéku. Iný príjem nemá. Osobné motorové vozidlo nevlasťní. Spoločnosť MAGNUM vlastnila dve autá. Obžalovaný nevie, či K. C. vykonal let stíhačkou.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi v prípravnom konaní bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania z 20.06.2019. Rozdiely vo výpovedi obžalovaný vysvetlil tým, že v čase výpovede (20.06.2019) nebol až tak veľmi nahnevaný na obžalovanú ako teraz, pričom pravdivá je jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ dňa 20.06.2019 vypovedal tak, ako to čítal prokurátor, teda rozdielne k vyzbieraní peňazí a k odovzdaniu poukážky na let stíhačkou, bolo to z dôvodu, že vypovedal tak, ako mu to hovorila obžalovaná, že to prebiehalo. Takže nebol prítomný ani pri zbieraní peňazí, ani pri odovzdávaní poukážky na let stíhačkou. Nevie o tom, že

by poukaz na let bol zaslaný na adresu spoločnosti MAGNUM. Na vysvetlenie dodal, že od absolvovania kurzu a skúšok sa s obžalovanou dostali vo vzťahu do takej patovej situácie, že sa už málo rozprávajú. Obžalovaný potvrdil, že vedel o tom maily, ako to prečítal prokurátor, veď žije s obžalovanou v jednej domácnosti, ale povie to tak, že ani nechcel o tom vedieť. Potvrdil, že vedel o tom, že obžalovaná ten poukaz vytlačila, zafóliovala a keď použil slová, že sa o to už nezaujímal, tak to znamenalo, že sa od toho všetkého aj naďalej úplne dištancoval.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní po zrušení prvostupňového rozsudku najvyšším súdom obžalovaný využil svoje právo nevypovedať.

Obžalovaná Q. C. na hlavnom pojednávaní k veci uviedla, že bola prevádzkovateľom strážnej služby, takže musela obhájiť preukaz skupiny „P“. To sa opakuje každých 10 rokov, takže v teraz prejednávanej príhode nebola prvýkrát na kurze a nie prvýkrát obhajovala preukaz skupiny „P“. Určite to nemyslela v zlom odovzdať tej poukážky na let. Chodila na strednú ekonomickú školu, tam bola ako pokladník triedy, tak celú túto vec brala vyložene ako dar pre pána C.a. Obžalovaná potvrdila, že obžalovaný vypovedal pravdu, že to mala nechať tak a je pravdou, že sa obžalovaný doposiaľ hnevá za to, čo sa stalo.

Na položené otázky obžalovaná odpovedala nasledovne. Sama kupovala poukážku na let a kontaktovala sa s tým pilotom, lebo to vedela z minulosti, na koho sa má obrátiť, lebo jej v minulosti rodina na tridsiate narodeniny takýto let stíhačkou kúpila a obžalovaná ho aj absolvovala. Keď poukaz odovzdávala, bolo to podľa nej asi vo vestibule budovy, vie, že sa tam chodilo aj fajčiť a pri odovzdávaní poukazu boli prítomní obžalovaná a pán C. a ostatní kurzanti. Či tam bol prítomný aj obžalovaný, to si naozaj nepamätá, lebo bola po skúškach vo veľkom strese. Určite však poukaz nebol odovzdávaný v tej miestnosti, kde robili skúšky. Odovzdanie poukazu sa udialo vlastne v čase, keď už boli všetci na odchode. Poukaz na let bol kúpený z peňazí vyzbieraných od kurzantov. Dnes už nevie povedať, ktorý z nich koľko peňazí na to dal. Z vlastných peňazí v podstate doplnila čo chýbalo na zaplatenie poukazu, ten stál okolo 500 Eur a doplnila približne 40 alebo 50 Eur. Mgr. C. bol v skúšobnej komisii. Mgr. C. najskôr ten poukaz ani nechcel prijať po skúškach. Obžalovaná si nepamätá, že by sa on pýtal na cenu, čo to stálo. Obžalovaná nikde nepracuje, lebo je od uvedenej udalosti práceneschopná. Bolí ju hlava, máva migrénové stavy, má zdravotné problémy.

Sídlo spoločnosti MAGNUM je zhodné so sídlom jej trvalého bydliska. Je vlastne považovaná ako nespoľahlivá, preto musela odovzdať aj príslušný preukaz, IČO, DIČ, takže nemá vlastne nič, lebo podnikala ako fyzická osoba. Mailová adresa na spoločnosť MAGNUM v tom danom čase, ale aj doposiaľ je A. Ak si dobre pamätá, tak Ing. Z. na túto mailovú adresu posielal poukaz na let. Poukaz vytlačila, zafóliovala a potom ho odovzdala Mgr. C.ovi. Prístup k tomuto mailu mal aj obžalovaný, keďže žijú v spoločnej domácnosti.

Obžalovaná potvrdila, že obžalovaný vôbec nesúhlasil s tým, že by sa mal nejaký poukaz odovzdávať a dodal, že dosť sa platilo za celý kurz. Obžalovaná ako jediná žena v kurze sa chopila iniciatívy a kto chcel, dal peniaze na kúpenie poukazu, kto nechcel, nedal. Obžalovaný žiadne peniaze na kúpu poukazu nedal. Zo spoločnosti MAGNUM boli na predmetnom kurze len ona a obžalovaný, čiže prevádzkovatelia, keďže išlo o odbornú spôsobilosť na skupinu „P“. Spolu s obžalovaným išli obidvaja na kurz a skúšku preto, ak by jeden z nich skúšku neurobil, tak aby neprišli o živobytie, o ktoré v konečnom dôsledku pre tento prípad prišli. Mgr. C. jej nepomáhal pri vyplňaní testu. V prítomnosti 5-člennej komisie a ostatných kurzantov to nešlo, že by Mgr. C. pomáhal pri vyplňovaní testu. S obžalovaným sa svedomite učili na test, boli pripravení a 5 členov komisie stále sedelo v miestnosti, ani sa nepohli. V ďalšej časti skúšky sa otázky ťahali, následne bol čas na prípravu v tej istej miestnosti, kde sa aj skúšalo a vlastne sa pripravovala, pokiaľ jeden odpovedal. Nestalo sa ani to, že by Mgr. C. obžalovaným pripravil nejakú otázku na ústnu časť skúšky vopred, ani to, že by naznačil, že si obžalovaná má vytiahnuť nejakú konkrétnu otázku a dokonca dával aj ďalšie podotázky, ktoré podľa jej názoru nepatrili do tej otázky. Takého prísneho skúšajúceho, ako bol ten pán z Prezídia PZ ešte na skúškach nezažila, takže sa ani nedalo, že by Mgr. C. nejakým spôsobom počas skúšky mohol pomáhať. Celú skúšku viedol pán A. z Prezídia PZ a on rozdával testy na vyplnenie. Na rozdaných testoch neboli napísané mená, ten pán A. povedal „zoberte si občianske preukazy a do testov si vyplňte mená a všetko potrebné“.

Slová Mgr. C. a o tom, že by aj on rád niekedy letel brala tak, že to povedal takým normálnym spôsobom, prirodzene, v žiadnom prípade nie tak, že by niečo naznačoval alebo dokonca, že by očakával, že niečo v tomto smere dostane. Obžalovaná potvrdila, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní hovoril pravdu.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní po zrušení prvostupňového rozsudku najvyšším súdom obžalovaná využila svoje právo nevyvolať.

Svedok K. C. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že v roku 2015 a 2016 pracoval ako policajt Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici ako vedúci oddelenia súkromných bezpečnostných služieb. Obidvoch obžalovaných pozná pracovne a aj ako známych. Z videnia poznal účastníkov kurzu, keďže išlo o prevádzkovateľov SBS. Ako policajt v danom čase mohol vykonávať pedagogickú činnosť. Predmetný kurz prebiehal zhrňdajom na 100 odprednášaných hodín vyše týždňa. Svedok potvrdil, že na záver kurzu od C. dostal poukaz na let stíhačkou a predchádzalo tomu to, že počas jedného dňa preletela stíhačka počas prestávky, bolo to vidieť a svedok len skonštatoval, že bolo by zaujímavé previesť sa na takej stíhačke. Obžalovaná mu povedala, že už letela na stíhačke, že je to zaujímavá vec a tým to v daný deň, keď sa o tom bavili, aj skončilo. Bol úprimne prekvapený, keď na záver dostal poukaz s menom na let stíhačkou, nebol tam však uvedený dátum letu. Následne si však uvedomil, že ako policajt takýto dar nemôže prijať. Keďže dostal informáciu, že poukaz možno využiť do jedného roka, tak si povedal, že si to ešte rozmyslí a asi po trištvrte roku sa rozhodol, že teda poletí, tak vlastne prijal ten let stíhačkou. Je pravda, že si uvedomil aj to, keď dar prijal, že je ovplyvniteľný, prípadne až vydierateľný. Veľmi ho mrzí, že to urobil, môže len zhodnotiť, že sa v minulosti zle rozhodol. Let stíhačkou napokon absolvoval.

Na položené otázky svedok odpovedal nasledovne. Ako člen komisie môže s účastníkom skúšky komunikovať len pokiaľ sa vypisujú osobné údaje do zápisnice o vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti a potom môže s účastníkom skúšky komunikovať ako člen komisie jedine vtedy, ak by skúšaný niečo vyplnil zle, tak mu môže povedať jedine to, ako má vykonať opravu. Ak by skúšaný nerozumel otázku, môže mu vysvetliť, čo zadanie otázky znamená, ale odpoveď samozrejme musí skúšaný vybrať sám. Pri ústnej skúške môže klásť otázky a to v prípade, že skúšaný nevie odpovedať na konkrétnu vyťahnutú otázku a to v takom rozsahu, aby otázka bola zodpovedaná na absolvovanie ústnej skúšky. Pokiaľ by skúšaný nevedel, tak mu môže, ako člen komisie, dať ďalšie, prípadne aj ľahšie otázky a to dokonca aj tie otázky, ktoré boli v teste a aj otázky z celého odprednášaného učiva.

S obžalovanými C. si tyká a pravdepodobne odvtedy, ako dostal ten let stíhačkou. Či boli pri odovzdávaní poukazu na let prítomní obaja C. svedok nevie povedať, asi boli prítomní obaja. Vzápätí však dodal, že si je istý, že pri odovzdávaní poukazu na let boli prítomní obidvaja obžalovaní C.. V čase odovzdania poukazu na let nevedel cenu letu, až následne si to zisťoval, presnú cenu nezistil, len to, že ide o sumu medzi 500 až 700 Eur. Ten poukaz bol vo veľkosti A4 zaliaty vo fólii, s menom. Po absolvovaní letu dostal certifikát o absolvovaní letu. S obžalovanými C. sa stretával aj telefonoval a to pracovne, keď potrebovali nejakú pracovnú vec vysvetliť. Názov spoločnosti MAGNUM patriacej C. pozná. Nevie o tom, že by C. bola odňatá spôsobilosť prevádzkovať SBS, ale pravdepodobne je to možné, keďže sa začalo proti nim trestné stíhanie, vtedy sa preukaz odníma.

V ďalšej časti svojej výpovede svedok uviedol, ako a kto kreuje členov skúšobnej komisie. Miesto svedka určite mohol ísť dňa 10.12.2015 na skúšky aj niekto iný z KR PZ, lebo oddelenie malo troch zamestnancov. Na skúšku išiel svedok preto, lebo bol na danom pracovisku najskúsenejší a tiež preto, ako budú kurzanti postupovať na skúške. Pokiaľ by nevyhoveli niektorí skúšaní, tak vlastne by im museli obmedziť ich činnosť, pokiaľ by im už pôvodne vydaný preukaz skončil v lehote, v ktorej by už nestihli vykonať opravné skúšky. Je možnosť vykonať dve opravné skúšky. Nikto z obžalovaných C. ho po absolvovaní kurzu a pred skúškami nepožiadala o pomoc pri vykonávaní skúšky. Nič obžalovaným C. neprišliúbil, teda žiadnu pomoc v súvislosti so skúškami, ale vlastne na základe toho daru by sa to očakávalo. Svedok vzápätí dodal, že si nepamätá, či ten dar - poukaz bol odovzdaný pred skúškou, alebo po skúške. Dodal však, že pre prípad, ak by bol ten poukaz odovzdaný aj po skúške, tak by mohli byť určité očakávania, napríklad v súvislosti s následne vykonávanou kontrolou SBS. Svedok chodieval a vykonával kontrolu činnosti a výkon činnosti strážnikov a kontrolu firiem SBS.

Svedok ďalej uviedol, že pri výsluchu dňa 22.07.2019 vypovedal pred vyšetrovateľom pravdu. Počas výpovede na hlavnom pojednávaní si už nepamätal, či pri odovzdaní poukazu mohli byť prítomní aj niektorí ďalší kurzanti, vie len toľko, že predseda komisie sa ponáhlal preč, vlastne všetci sa ponáhlali

preč. Svedok bol po skúškach taký unavený, že si už nepamätal, či mu obžalovaná niečo povedala pri odovzdávaní poukazu a ani si nepamätal slová, ak mu niečo povedala.

Za pedagogickú činnosť v súvislosti s prejednávanou vecou bol odmenený, dá sa povedať, že išlo o takú brigádnickú činnosť a zarobenú sumu uviedol do daňového priznania a dokonca túto prednášateľskú činnosť aj účasť v skúšobnej komisii robil počas dovolenky.

O termíne skúšky sa svedok dozvedel na základe písomného oznámenia MV SR asi štyri dni vopred. Počas kurzu ani pred skúškou ani jeden z obžalovaných nenaznačoval, že očakáva nejakú pomoc na skúškach. Zápisnice o vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti doniesol na skúšky zástupca Prezídia PZ, k nim svedok vopred nemá prístup, preto obžalovaným ani túto zápisnicu spolu s testom nemohol odovzdať vopred, ani im nepomáhal pri vyznačovaní správnych odpovedí. Čo sa týka ústnej časti skúšky, tak býva 8 predsedov komisie a každý má svoj postup. Jeden má otázky v obálkach, ďalší ich má zaliate vo fólii a položí ich čistou stranou hore a v prípade obžalovaných naozaj nevie, ako to bolo. Tieto otázky v ústnej časti skúšky má tiež pri sebe predseda komisie a vyberá ich až po absolvovaní testov, teda svedok nijako nepredvybral napríklad nejakú ľahkú otázku pre jedného alebo druhého obžalovaného. V predmetnej trestnej veci táto sa vo vzťahu ku svedkovi stále vyšetruje, vec nebola skončená.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní po zrušení prvostupňového rozsudku najvyšším súdom svedok uviedol nasledujúce, pre vec podstatné okolnosti.

Pri výsluchu pred vyšetrovateľom pplk. K., keď vypovedal ako svedok, vyšetrovateľ zapisoval to, čo Mgr. C. ako svedok vypovedal. Ďalej svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal a jednoznačne potvrdil aj vo svojej opätovnej výpovedi na prvostupňovom súde to, že poukaz na let stíhačkou mu odovzdali obidvaja manželja C.. Pokiaľ je v, na hlavnom pojednávaní oboznámenom uznesení vyšetrovateľa z 12.04.2019 sp. zn. ČVS:SKIS-198/OISS-V-2018 (č.l. 423-427) uvedené, že Mgr. C. prijal let stíhačkou od J. C., tak takéto znenie je založené na operatívnych informáciách inšpekcie MV SR a išlo o to, že J. C. mal tento let objednávať.

Ku svojej trestnej veci svedok Mgr. C. dodal, že táto je v štádiu oboznamovania sa s výsledkami vyšetrovania. K tomuto bola prečítaná správa od ÚIS Banská Bystrica z 12.08.2020 (č.l.422).

Svedkyňa M. C. na hlavnom pojednávaní k veci vypovedala, že obžalovaných C. pozná od roku 2015, kedy prednášala na kurzoch odbornej spôsobilosti v spoločnosti Milpol. Obžalovaní boli účastníkmi kurzu a stretla sa s nimi aj v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou, bolo to podnikanie v oblasti SBS. Čo sa týka prejednávaneho skutku manžel jej raz po príchode domov povedal, že mu bol vybavený let stíhačkou. Viac sa tomu nevenovali a povedala mu, že je to hlúposť, že sa mu môže niečo stať, bála sa o manžela a povedala mu, aby to neabsolvoval. Svedkyňa sa bojí lietania. Potvrdila, že manžel letel na stíhačke. Odtedy uplynuli štyri roky.

Na položené otázky svedkyňa odpovedala nasledovne. Manžel jej povedal, že tú poukážku dostal od známych a možno aj povedal od koho, čo ale v tej dobe nepovažovala za dôležité. Manžel spomenul len toľko, že to bolo ohľadom kurzu, ale konkrétne za čo to bolo, svedkyňa nevie. V rozhodnom čase manžel pracoval na KR PZ Banská Bystrica na odbore SBS.

Svedok Ing. B. Z. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že obžalovanú C.ovú pozná v súvislosti so zážitkovým letom a pozná aj obžalovaného C.a. O letoch vedie evidenciu, ktorú požaduje od prevádzkovateľov zážitkových letov dopravný úrad. Vyšetrovateľovi poskytol všetky údaje evidencie a dostupnú dokumentáciu. V nej je zaevidované, kto let objednal, kedy sa let uskutočnil, všetky dôležité údaje sa z tejto dokumentácie zistiť dajú a tie poskytol vyšetrovateľovi. Od roku 2010 až doposiaľ vykonal možno vyše tisíc takýchto zážitkových letov. Nie každý si takýto let zakúpi a letu predchádzajúcich komunikácií cez SMS, mobil alebo mail sú radovo tisíce. Keď je svedok oslovený priamo, tak zážitkový poukaz vytvára on, čiže firma Slovenské krídla, s.r.o. Ak je oslovená zážitková firma, tak predmetný preukaz vyhotoví ona a dodá poukaz zákazníkovi. Keď sú oslovené Slovenské krídla, tak jedna možnosť je, že vystavený poukaz pošle v elektronickej podobe, keď zákazník potvrdí, že si ho vie vytlačiť sám a zaliť do fólie. A ak takúto možnosť nemá, tak svedok poukaz vyhotoví a pošle ho poštou alebo ho odovzdá osobne.

K prvému stretnutiu s obžalovanou C.ovou došlo cez jej zážitkový let niekedy v roku 2014. Asi v roku 2014 alebo 2015 svedkovi volal obžalovaný C., na základe čoho si svedok uložil jeho číslo. Svedok len predpokladá, že obžalovaný C. dostal informáciu od zážitkovej firmy, že má kontaktovať Ing. Z. za účelom dohodnutia letu a vtedy išlo o let obžalovanej C.ovej k jej narodeninám. Po nejakej dobe, možno po roku, dostal SMS, že by mali C. záujem o vykonanie letu, ale históriu SMS a mailov z tej doby svedok už nemá, nevie ju poskytnúť. Mohlo však ísť aj o mailovú komunikáciu.

Aktuálne si svedok nepamätá, či druhý let bol platený hotovosťou, alebo poštovou poukážkou. Dostal meno, priezvisko a text na vyhotovenie darčkového poukazu a po vypracovaní poukazu tento posielal mailom na schválenie jeho obsahu. Svedok si už nepamätá s kým z obžalovaných viedol aj mailovú komunikáciu, ako ju opísal vo vzťahu k poukazu na let. Nepamätá si ani to, keď nastala fáza odovzdania poukazu, akým spôsobom vystavený poukaz poslal, či mailom, alebo poštou. Pri tom počte ľudí si nepamätá, či poukaz odovzdával na mailovú adresu niektorého a konkrétne ktorého z obžalovaných, alebo poštou to zasielal niektorému z obžalovaných. Do roka sa ozval pán C., že je vlastníkom poukazu a chce si dohodnúť termín letu. Uložil si telefónne číslo pána C.a, oznámil mu termíny letov, on si vybral termín, prišiel na Sliač a po potrebnom školení let absolvoval. Po lete pán C. dostal videozáznam z letu a tým sa to celé vlastne skončilo. Pánovi C.ovi cenu zážitkového letu nepovedal, lebo väčšinou tí, čo obdarúvajú si tento údaj neprajú zverejniť, ale pri nazretí do internetu sa tento údaj zistiť dá.

Z dôvodu niektorých rozporov vo výpovedi svedka Ing. Z. na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu ohľadom objednávateľa letu bola prečítaná časť výpovede tohto svedka z 03.07.2019. Rozpory svedok vysvetlil tak, že ak v pôvodnej výpovedi ako objednávateľa dvakrát uviedol obžalovaného C.a, tak vyšetrovateľ K. sa niečo pýtal v súvislosti so zabezpečením letu a svedok si vybral mobil, našiel si príslušné číslo, kde sa objavilo, že ide o číslo obžalovaného C.a, lebo takto to má svedok uložené od roku 2014 alebo 2015. Zdôraznil, že si nepamätal presne o koho sa jedná. A toto sa celé spresňovalo až pri ďalšom výsluchu, teda išlo vlastne o konfrontáciu s manželmi C. aj za prítomnosti obhajcu. Dnes si už nepamätá, že či pri poukaze pre pána C.a komunikoval s mužským alebo ženským hlasom v telefóne, ale je možné aj to, že to prišlo mailom.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní po zrušení prvostupňového rozsudku najvyšším súdom svedok uviedol nasledujúce, pre vec podstatné okolnosti.

Svedok vo svojej výpovedi stručne vysvetlil, že mal návštevu z polície, ktorá sa pýtala na Mgr. C.a, či absolvoval nejaký let a či má svedok o tom dokumentáciu. Svedok poskytol svoju súkromnú evidenciu letov polícii. Následne vysvetľoval spôsob evidovania údajov do predmetnej evidencie.

Svedok po nahliadnutí do evidencie letov (č.l.211) potvrdil, že k objednaniu letu stíhačkou v prejednávanej veci došlo skutočne dňa 11.11.2015 a potvrdil, že k zaplateniu tohto letu došlo dňa 20.11.2015 a to hotovosťou. Ďalej sa pokúsil vysvetliť, že poznámka pri lete „H“ - hotovosť mohla byť vo všeobecnosti uhradená aj poštovou poukážkou, čo sa mu stalo iba asi dvakrát, ale nie v teraz prejednávanej veci. V teraz prejednávanej veci si svedok prešiel všetku svoju evidenciu aj výpisy z účtov. Z uvedeného zistil, že predmetný let nebol zaplatený prevodom. Preskúmal aj všetky príjmové doklady a nenašiel doklad o prijatí peňazí za predmetný let stíhačkou znejúci na meno C..

Jednoznačne však svedok Ing. Z. potvrdil to, že dňa 20.11.2015 osobne odovzdal vytlačený poukaz na let stíhačkou obžalovanému C.ovi, keď sa na tomto odovzdaní vopred telefonicky dohodli. Vzniknuté rozdiely vo svojich výpovediach sa svedok Ing. Z. snažil vysvetliť tým, že mu pri prvom kontakte s políciou bolo povedané, že ten prvý jeho výsluch je „pro forma“, že z tohto nič nebude.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní po zrušení prvostupňového rozsudku najvyšším súdom, svedok Ing. K. uviedol nasledujúce, pre vec podstatné okolnosti.

Svedok vykonával v teraz prejednávanej veci vyšetrovacie úkony, vypočúval osoby v postavení obvinených a svedkov, vykonal aj už skôr spomenuté konfrontácie medzi obvinenými a svedkom Ing. Z.m. Svedok potvrdil, že do zápisnice o úkone zapisoval všetko, čo vypočúvané osoby uviedli, keď vypočúvaní najprv dostali možnosť vyjadriť sa spontánne a potom boli osobám kladené otázky. Keď u svedka Ing. Z. zisťoval, prečo sa svedok odkláňa od pôvodnej výpovede, že let objednal obvinený C., tak svedok Ing. Z. uviedol, že sa pre časový odstup už nepamätá, či let objednal obvinený C. alebo let

objednala obvinená C.. Svedok Ing. K. potvrdil, že vypočutý svedok Ing. Z. na znak súhlas s obsahom zápisnice túto podpísal a nepožadoval vykonať zmeny v zápisnici.

Svedok JUDr. O. A. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že pracuje ako starší referent špecialista Úradu súkromných bezpečnostných služieb Prezídia PZ asi od augusta 2006. Náplňou činnosti úradu je okrem iného vykonávanie štátneho dozoru nad SBS. Zúčastňuje sa aj ako predseda skúšobných komisií v rámci celého Slovenska skúšok spôsobilosti SBS. Osobne obžalovaných nepozná a ani vizuálne si na obžalovaných nespomína, keďže ľudia na skúškach je veľmi veľa a od predmetného skutku uplynuli štyri roky.

Na položené otázky svedok uviedol, že jedným členom skúšobnej komisie bol pán C., ďalšieho člena komisie si dnes už nepamätá, bol z OR PZ Zvolena. Bol to niekto z ochrany objektov a zo Zvolena preto, lebo to bolo miestne príslušné OR PZ vzhľadom na miesto kurzu a miesto skúšky. Svedok bol predsedom skúšobnej komisie. V danej veci išlo o skúšku typu „P“, čiže pre prevádzkovateľov SBS. Ide o vyššiu formu preukazu odbornej spôsobilosti, samozrejme aj držiteľ preukazu typu „P“ môže vykonávať radového príslušníka SBS. Za prihlášku na skúšku sa platí správny poplatok 49,50 Eur, ktorý musí byť vopred uhradený, ide o zákonný poplatok. Kontrola toho, či bol poplatok správne a včas zaplatený sa vykonáva po prijatí prihlášky na Úrade súkromných bezpečnostných služieb. Člen skúšobnej komisie nemôže zasahovať do priebehu spôsobu vyplňania testu, ktorý sa nachádza v zápisnici o vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti. Prax je taká, že účastníkom skúšky pomôže jedine pri vyplňaní časti I. zápisnice, to sú údaje o prihlásenej fyzickej osobe. Prax potvrdzuje, že ľudia sa pri vyplňaní týchto základných údajov mýlia. Nespomína si, že by stalo, a aj v tomto konkrétnom prípade to, že by niekto zo skúšaných oslovil členov skúšobnej komisie s tým, že nerozumie testovej otázke, skôr nastáva iný prípad, že už po absolvovaní skúšky účastníci žiadajú o nahliadnutie do zápisnice ako vyhotovili test. Uchádzač má dve možnosti opravy ak sa v teste pomýli. Čo sa týka ústnej časti skúšky, prebieha to spôsobom ako na maturitách alebo skúškach na vysokej škole, ťahajú sa dve otázky. Členovia komisie môžu klásť doplňujúce otázky skúšanému. Nemá vedomosť o tom, že by niektorý člen komisie mal poskytnúť protihodnotu za vykonanie skúšky. Bolo dvanásť skúšaných a asi štyria neboli na skúškach úspešní.

Testy na skúšky prinesie predseda komisie a aj ich rozdáva na vyplnenie. O. C. ako člen komisie neintervenoval, aby v rámci skúšky boli obžalovaní C. nejako zvýhodnení. Ani iná osoba za týchto obžalovaných a ani za iných skúšaných na tejto skúške neintervenovala, neudialo sa to ani na žiadnej inej skúške. Pokiaľ by zbadal, že napríklad pán C. ako člen skúšobnej komisie pomáha napríklad obžalovaným C. pri vyplňaní testu, bolo by to neprípustné, ale nič také sa pri ich skúške neudialo. Je ale bežnou praxou, že ako členovia komisie sa počas vyplňania testu medzi skúšanými prechádzajú a jednak kontrolujú, či nepoužívajú nepovolenú pomoc a jednak, či správne vyplňajú test a to aj z jednoduchého prostého dôvodu, že skúšaní tam majú napísané a sú poučení, že majú krížikovať správne odpovede, bežne ich však asi v strese krúžkujú. Žiadnu nedovolenú činnosť u člena komisie pána C. a počas vyplňania testu nezaregistroval.

Svedok JUDr. V. Y. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že v roku 2015 bol konateľom spoločnosti Detect info, s.r.o. Banská Bystrica, ktorá bola a aj je držiteľom oprávnenia na prevádzkovanie detektívnych služieb. Zúčastnil sa školenia, ktorého cieľom bolo získať spôsobilosť stupňa „P“ na ďalších 10 rokov. Keďže bol vypočúvaný aj v prípravnom konaní, tak bol oboznámený s tým, že nejaké podozrenie na korupciu tam malo byť, ale k tejto korupcii sa vyjadriť nevie. Za jeho prítomnosti nikomu nič dávané nebolo.

Na položené otázky svedok odpovedal nasledovne. V deň vykonania skúšok bol oboznámený s tým, že sa bude zbierať suma na občerstvenie, ktoré bolo poskytnuté a že ho neposkytuje spoločnosť Milpol, kde sa kurz vykonával a tak sa vyzbierali, ale len na to občerstvenie a na tom naozaj nič zlé nevidel. Občerstvenie skutočne poskytnuté bolo. Vzhľadom na časový odstup, ako aj z dôvodu, že si túto sumu nepoznačil, lebo nebola ničím zaujímavá tá zbieraná suma, tak sa nevie vyjadriť, o akú sumu išlo, ani kto ju zbieral. Vzťah s pánom C. om bol čisto pracovný. Tie peniaze týkajúce sa občerstvenia, keď si vybavuje skúšobnú miestnosť, rozloženie stolov v nej, jeho pozíciu v miestnosti, tak peniaze dal obžalovanej C.ovej. Išlo o jediné peniaze a o jediného človeka v súvislosti s vykonanou skúškou, ktorému peniaze odovzdal. Svedok nevie o tom, že by sa osadenstvo toho kurzu bavilo o tom, že by bolo vhodné dať niekomu so skúšobnej komisie nejaký dar a podľa neho nebol na to dôvod, nebolo za čo. Skúška

pozostávala z vyplňania testu a z ústnej časti a nikto im pri tom nepomáhal. Ani nemal informáciu o tom, že by bolo vhodné odovzdať nejaké poďakovanie na záver kurzu. Aj počas kurzu aj cez obedňajšiu prestávku často chodil do Banskej Bystrici riešiť pracovné prípady, takže teraz už nevie ani potvrdiť ani vylúčiť, že niečo započul pri nejakom spoločnom obede. Spomína si v súvislosti s letom stíhačkou iba na to, že obžalovaná C. mala pri sebe notebook a asi na jednom z obedov ukazovala ako zaujímavosť len medzi kurzantami to, že let stíhačkou absolvovala. A dostala to ako darček pri životnom jubileu.

Svedok Mgr. P. Z. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že obžalovaných C. pozná, lebo boli klientmi jeho spoločnosti v tom čase Milpol, s.r.o. a zúčastnili sa odbornej prípravy na skúšku odbornej spôsobilosti typu „P“. K obžalovaným nemá žiadny vzťah. Z jeho pohľadu išlo o štandardný typ prípravy uchádzačov.

Na položené otázky svedok odpovedal nasledovne. Pokiaľ si pamätá, cena kurzu bola stanovená na 750 Eur. Správne poplatky po podaní prihlášky si uhradili klienti. V cene odbornej prípravy bola iba samotná odborná príprava, študijné materiály a občerstvenie počas odbornej prípravy a skúšky. Ak sa účastníci kurzu zbierali na občerstvenie, tak toto nesúvisí s činnosťou firmy Milpol. Svedok sa snažil každé ráno zabezpečiť počas kurzu, aj počas skúšky kávu, čaj, minerálku, nejaké tyčinky a podobne. Mgr. C. a pozná. Bol zároveň aj lektorom právnych predmetov v spoločnosti na základe dohody. Svedok pracoval vo vojenskom letectve, vie, že Mgr. C. bol, alebo je fanúšikom letectva a všeobecne teda vojenskej techniky, tak sa o tom lete zmienil.

Postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovaných boli na hlavnom pojednávaní prečítané výpovede svedkov Z. C. z 20.06.2019 (č. l. 46-55), K. Z. z 25.06.2019 (č. l. 56-63), M. Z. z 25.06.2019 (č. l. 64-71), V. F. z 02.07.2019 (č. l. 72-81), Q. G. z 02.07.2019 (č. l. 82-91), Ing. L. I. z 22.07.2019 (č. l. 107-114), T. C. z 22.07.2019 (č. l. 115-122), G. M. z 23.07.2019 (č. l. 139-146) a B. W. z 21.08.2019 (č. l. 163-166).

Vo vzťahu k obsahu výpovedí vyššie uvedených svedkov možno uviesť úplne jednoduchý záver a to, že ani jeden z vyššie menovaných svedkov nepotvrdil svojou výpoveďou okolnosť tvrdenú obžalovanou C.ovou, že odovzdaná poukážka na let stíhačkou bola poďakovaním účastníkov kurzu za ochotu Mgr. C. a, s akou sa im venoval počas priebehu kurzu. Títo svedkovia nepotvrdili ani to, že by niektorý z obžalovaných od nich vyberal peniaze na kúpenie predmetného letu stíhačkou pre Mgr. C. a. Len niektorí z týchto svedkov potvrdili toľko, že sa mali skladať zrejme na občerstvenie, ktoré im v konečnom dôsledku počas školenia, prípadne počas záverečných skúšok poskytnuté bolo.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj zápisnica o konfrontácii medzi obvineným C. om a svedkom Ing. Z. m z 24.09.2019, č. l. 42-43 a zápisnica o konfrontácii medzi obvinenou C. ovou a svedkom Ing. Z. m z 24.09.2019, č. l. 44-45.

Z konfrontácie medzi obvineným J. om C. om a svedkom Ing. Z. m sa jednoznačne a nepochybne potvrdilo iba toľko, že spolu komunikovali ohľadne vyhladkových letov. V prvom prípade, teda pri objednávke prvého vyhladkového letu sa obvinený so svedkom zhodli v tom, že komunikovali spolu navzájom, ale predmetom objednávky bol vyhladkový let pre Q. C. ovú. Čo sa týka objednávky darčkového poukazu pre svedka C. a, svedok Ing. Z. sa už pre časový odstup nevedel vyjadriť, s kým presne komunikoval. Vedel potvrdiť len toľko, že mal uložený telefonický kontakt na J. a C. a. Ďalej už nevedel, či išlo aj o e-mailovú komunikáciu alebo SMS správy a nevedel to ani dodatočne overiť, pretože predmetnú komunikáciu už archivovanú nemal v čase vykonanej konfrontácie.

Čo sa týka obsahu konfrontácie medzi obvinenou C. ovou a svedkom Ing. Z. m, tak svedok potvrdil, že fyzicky sa s obvinenou stretol prvý raz vtedy, keď absolvovala vyhladkový let stíhačkou. Druhýkrát sa stretli pri konfrontácii. V ďalšej časti konfrontácie obvinená potvrdila, že poukaz vybavovala osobne, pričom použila kontakt na svedka Ing. Z., ktorý bol uložený vo firemnom telefóne. Obvinená si už nepamätala to, akým spôsobom ju následne svedok Ing. Z. kontaktoval. V následnej replike svedok Ing. Z. potvrdil len toľko, že úhrada za let K. a C. a bola uhradená, ale kto ju uhradil, to už svedok identifikovať pre časový odstup nevedel.

V nadväznosti na obsah konfrontácie medzi obvinenou a svedkom treba poukázať na obsah faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom vystavenia 26.11.2015 (č. l. 325), faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom

vystavenia 26.12.2015 (č.l. 326), faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom vystavenia 26.09.2015 (č. l. 327) a faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom vystavenia 26.10.2015 (č. l. 32).

Obsah faktúr potvrdzuje toľko, že v dobe od 26.09.2015 do 26.12.2015 (ide o obdobie, kedy bol spáchaný skutok) došlo k uhradeniu súm podľa faktúr vystavených pre platiteľa C. Q. - MAGNUM, Trzná 990/25, Rimavská Sobota a išlo o používanie účastníckej stanice XXXX XXX XXX. Táto skutočnosť však nevyvíňuje ani jedného z obžalovaných zo žalovaného konania. Svedok Ing. Z. totiž potvrdil, že vôbec prvý kontakt s obžalovanými mal prostredníctvom mobilu, hovoril vtedy s obžalovaným C.om, ktorý objednal let pre svoju manželku a toto číslo (poznámka súdu, teda mobilné číslo používané SBS MAGNUM) si uložil pod menom C..

Čo sa týka ďalších vykonaných dôkazov, možno poukázať v súvislosti s konaním obžalovaných najmä na zápisnice o vykonaní skúšky (č. l. 241-254). Predmetné zápisnice potvrdzujú najmä to, že aj obaja obžalovaní vykonali dňa 10.12.2015 skúšku odbornej spôsobilosti podľa zákona č.473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnosti. Ďalej tieto zápisnice aj v prípade obžalovaných potvrdzujú číslo testu, ktorý bol každým z obžalovaných vyplnený, počet dosiahnutých bodov a hodnotenie spolu s celkovým hodnotením. U obidvoch obžalovaných išlo o hodnotenie „vyhovel“.

K listinnému dôkazu, konkrétne k zoznamu vykonaných letov na lietadle L-29 Delfín 216, č. l. 211, sa obžalovaná vyjadrila, že posledné telefónne číslo v kolónke s menom a priezviskom manžela XXXX XXX XXX, to je jej telefónne číslo, to bolo najskôr jej vlastné súkromné telefónne číslo a ako otvorila firmu - fyzickú osobu, na meno Q. C., Magnum SBS, tak bolo toto číslo používané ako firemné a firmu mohla otvoriť asi v roku 2000 alebo 2001. Pre odstup času si už presnejší časový údaj obžalovaná nepamätala.

Obžalovaný sa k zoznamu vykonaných letov vyjadril tak, že potvrdil vyjadrenie svojej manželky. V roku 2015 obžalovaný používal Prima kartu a po nahliadnutí do svojho mobilného telefónu potvrdil, že ide o mobilné číslo XXXX XXX XXX, ktoré používa až doposiaľ.

Obidvaja obžalovaní počas výpovede na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že skúška nebola vykonaná v Milpole, ale na inom mieste vo Zvolene a môže byť, že to bolo na Námestí SNP vo Zvolene. Zo zápisníc o vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti je nepochybné, že úspešní absolventi skúšky prevzali preukaz odbornej spôsobilosti dňa 10.12.2015. Na základe týchto skutočností súd upravil znenie skutku a spresnil ho oproti skutku uvedenému v obžalobnom návrhu.

Vykonaním všetkých vyššie uvedených dôkazov bol podľa špecializovaného trestného súdu zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku). Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní následne súd hodnotil. Vykonané dôkazy súd hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku).

Špecializovaný trestný súd po vykonaní dôkazov a po ich vyhodnotení dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa bez akýchkoľvek pochybností stal a spáchali ho obidvaja obžalovaní tak, ako to je konkrétne uvedené v skutkovej časti tohto rozsudku. Podľa výsledkov dokazovania však súd v skutku uviedol oproti obžalobnému návrhu aj čas spáchania skutku a miesto jeho spáchania, samozrejme pri úplnom zachovaní totožnosti skutku.

Na tomto mieste je potrebné uviesť v súvislosti s hodnotením dôkazov nasledujúce. Žiadny z vykonaných dôkazov nesvedčil v prospech obžalovaných tak, aby na jeho základe bolo reálne podložené zistenie a z neho logicky vyplývajúci záver, že je namieste rozhodnúť o oslobodení obžalovaných, alebo niektorého z obžalovaných spod obžaloby na základe niektorého z dôvodov uvedených v § 285 Trestného poriadku.

Práve naopak, vykonané dokazovanie a to aj po jeho doplnení na základe rozhodnutia najvyššieho súdu jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázalo vinu obidvoch obžalovaných zo spáchania žalovaného trestného činu.

Svedok Mgr. C. jednoznačne potvrdil, že poukaz na let stíhačkou L-29 Delfín dostal od obidvoch obžalovaných, lebo obaja boli prítomní, keď mu poukaz odovzdávali po vykonaní odbornej skúšky dňa 12.12.2015.

Svedok Ing. Z. potvrdil, že sa dohodli s obžalovaným C.om na termíne a mieste odovzdania poukážky vyhotovenej na predmetný let stíhačkou a obžalovaný C. poukážku aj osobne prevzal. Práve preto neobstojí ničím nepodložené tvrdenie obžalovaných, že obžalovaný C. sa od celej veci dištancoval, lebo vlastne nesúhlasil s konaním obžalovanej. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný C. sa konkrétnym a aktívnym spôsobom spolupodieľal, na základe skúseností z predchádzajúceho zabezpečenia letu pre svoju manželku, na spáchaní žalovaného konania spoločne s obžalovanou.

Z obsahu výpovedí svedkov Mgr. C.a a Ing. Z. potom vyplýva logický záver o tom, že celé konanie výlučne nemanážovala iba obžalovaná C., počnúc objednávkou letu až po zafóliovanie poukazu na let, ako sa to snažila obžalovaná prezentovať vo svojich výpovediach. Nepodstaná z hľadiska viny obžalovaných je na základe uvedeného aj tá skutočnosť, že objednávka letu pre Mgr. C.a bola vykonaná z firemného mobilu, lebo preukázateľne tento mobil používal aj obžalovaný C..

V súvislosti s obhajobou najmä obžalovanej C.ovej, že v jej konaní malo ísť len o určité poďakovanie pre prednášajúceho formou daru za jeho prístup pri prednáškach, je na tomto mieste potrebné uviesť niekoľko skutočností ku daru ako poďakovaniu podľa obžalovanej a k úplatku.

Za dar možno považovať a darom možno rozumieť hnutelnú a nehnuteľnú vec, práva, iné majetkové hodnoty, dokonca aj byty alebo aj nebytové priestory, ktoré darca bezodplatne prenecháva obdarenému. Je to určitý prejav vďačnosti, alebo náklonnosti k obdarovanému. Pod pojmom úplatok treba rozumieť vec alebo iné plnenie majetkovej, či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. Cieľom úplatku je motivovať osobu, aby konala v rozpore s povinnosťami, ktoré jej vyplývajú z jej zamestnania, prípadne, aby sa nejakého konania takáto osoba zdržala.

Treba dodať, že najpodstatnejším rozdielom medzi úplatkom a darom je to, že pri úplatku sa očakáva poskytnutie nejakej protihodnoty alebo výhody, inak ľudovo povedané, očakáva sa „niečo za niečo“. Druhým rozdielom je to, že osoba, ktorá úplatok dáva, sleduje získanie neoprávneného prospechu.

Súd považuje za potrebné poukázať na hodnotu, podľa tvrdenia obžalovanej „poďakovania“, teda poukážky na let stíhačkou v sume 700 až 750 Eur. Už táto suma sama o sebe svedčí pre záver, že nešlo o nejaké iba formálne poďakovanie niekde na úrovni malej kytice, napríklad troch kvetov. Nemôže ísť teda o „dar“, keď jeho cena je na úrovni jednomesačného priemerného čistého zárobku v národnom hospodárstve.

Súd hodnotil zistený stav veci z pohľadu, či konanie obžalovaných aj napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Prihliadal pritom aj na námietky vznesené v rámci obhajoby obžalovanej, najmä, že obžalovaná svojím konaním nenaplnila skutkovú podstatu úmyselného trestného činu, teda prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, lebo išlo iba o poďakovanie a nešlo o úplatok.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne, alebo sľúbi úplatok alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne, alebo sľúbi úplatok inej osobe.

Prečinu podplácania podľa § 333 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania, alebo
- b) voči verejnému činiteľovi.

Subjektom skôr uvedeného trestného činu môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba, čo obžalovaní spĺňajú. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom, nestrannom a zákonom obstarávaní vecí všeobecného záujmu, teda ochrana čistoty verejného života. Ide o realizáciu článku 7 a 8 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (prijatého Radou Európy v Strasburgu 27. januára 1999), ku ktorému Slovenská republika pristúpila (pozri oznámenie č. 375/2002 Z. z.).

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v ponúknutí, poskytnutí, alebo sľúbení úplatku inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. Ide o aktívne úplatkárstvo, o podplácanie subjektu uvedeného v odseku 2 pod písmenom b) - verejného činiteľa.

V ustanovení § 128 ods. 1 Trestného zákona je uvedené, kto sa na účely tohto zákona považuje za verejného činiteľa. Je ňou aj osoba v služobnom pomere, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy. Mgr. K. C. bol v čase vykonávania prednáškovej činnosti a skúšobnej činnosti v súvislosti so zákonom č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti v služobnom pomere ako príslušník Policajného zboru SR, v čase spáchania skutku bol zaradený na Krajskom riaditeľstve PZ v Banskej Bystrici a vykonával v rámci svojej funkcie vedúceho oddelenia súkromných bezpečnostných služieb konkrétne úkony, na ktoré mal právomoc zverenú mu štátom.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Činnosť súkromných bezpečnostných služieb je upravená už skôr uvedeným zákonom a príslušný zákon upravuje podmienky, za ktorých je možné túto činnosť vykonávať a aké podmienky musia konkrétne SBS a osoby v nej zamestnané spĺňať, aby ju aj mohli vykonávať. Výkon súkromných bezpečnostných služieb určite presahuje súkromný rámec, keďže členovia SBS v rámci výkonu svojej činnosti častokrát a čoraz vo väčšej miere pôsobia aj na miestach verejnosti prístupných (obchody, nákupné a zábavné centrá, kultúrne a športové podujatia a iné) a na týchto miestach aj zasahujú napríklad proti narušiteľom verejného poriadku či páchatelom drobných krádeží.

Podľa konzistentnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR obstarávanie vecí všeobecného záujmu je činnosťou, ktorá súvisí s plnením úloh týkajúcich sa vecí všeobecného záujmu, teda nielen rozhodovanie orgánov štátnej moci a správy, ale aj iná činnosť v oblasti uspokojovania materiálnych, sociálnych, zdravotných, kultúrnych a iných potrieb občanov a právnických osôb. Ide teda o plnenie všetkých úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť alebo určitá skupina občanov, pričom sem nepatrí činnosť občanov, ktorá je výlučne prejavom ich osobných práv (viď napr. R 1/1978, R 17/1978, R 13/1990). Medzi úplatkom a obstarávaním vecí všeobecného záujmu musí byť súvislosť. Riadny výkon hoci aj súkromnej bezpečnostnej služby preto určite je vecou súvisiacou s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. Poukážka na let stíhačkou bola bez akýchkoľvek pochybností poskytnutá obžalovanými v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

V zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej, či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

Na tomto mieste považuje prvostupňový súd priam za nevyhnutné, v súvislosti s obhajobnou námietkou obžalovanej C.ovej, že v jej konaní nedošlo k naplneniu znakov žalovaného trestného činu, lebo odovzdaním poukazu na let stíhačkou išlo iba o poďakovanie, citovať právne záväzné stanovisko Najvyššieho súdu SR uvedené na stranách 7-10 uznesenia NS SR z 25.06.2020 pod sp. zn. 5To 5/2020, lebo toto sa týka posudzovania konania obidvoch obžalovaných.

„Pokiaľ ide o obžalovanou Q. C.ovou prezentovanú odvoláciu námietku založenú na tvrdení, že v prípade tohto darovaného letu išlo v podstate len o akési poďakovanie všetkých účastníkov kurzu za ochotu, akou sa im Mgr. K. C. počas celej doby venoval, odvolací senát 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukazuje na svoj predchádzajúci rozsudok zo 7. júna 2018, sp. zn. 5To/5/2018. Mimochodom okolnosť tvrdenú obžalovanou Q. C.ovou nepotvrdil žiaden iný účastník kurzu, dokonca ani svedok T. C., ktorého svedok Mgr. K. C. uvádza vo výpovedi z 10. mája 2019 vykonanej v procesnom postavení obvineného ako osobu, ktorá mala zabezpečiť skúšku odbornej spôsobilosti pre inú osobu (č. I. 171).

Vzhľadom na to, že ide o takmer identickú otázku a obhajobnú argumentáciu, odvolací senát svoje stanovisko z predmetného rozsudku odcituje v plnom znení:

„Z tohto dôvodu považoval súd za potrebné vysporiadať sa s uznesením generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 29. januára 2018, sp. zn. XVI/2Pz 1/18/1000-3, ktorý v takmer identickej korupčnej veci (s tým rozdielom, že nešlo o prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ale o zrkadlový zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák.) v konaní podľa 363 a nasl. Tr. por. dospel k záveru, že skutok spočívajúci v odovzdaní/prijatí drobnej finančnej hotovosti lekárov ako prejavu vďaky za už poskytnutú zdravotnú starostlivosť, nie je trestným činom. Svoj názor generálny prokurátor odôvodnil tým, že nie všetky plnenia, na ktoré nie je právny nárok, je možné automaticky považovať za úplatok; takýmto plnením je nepochybne aj dar podľa § 628 a nasl. Obč. zák. Pri posudzovaní, či išlo o úplatok alebo dar, je rozhodujúcim kritériom úmysel poskytujúcej osoby - kým dar nemožno podmieňovať protihodnotou alebo protislužbou, je prejavom vďačnosti alebo náklonnosti voči obdarovanému, v prípade úplatku musí vždy existovať očakávanie neoprávnenej výhody. Ak teda pacient v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou poskytne lekárovi plnenie s cieľom získať „nadštandardnú starostlivosť“, prednostné vykonanie operácie alebo akýkoľvek iný prospech, v takýchto prípadoch nepochybne ide o protiprávne konanie tak pacienta, ako aj zdravotníckeho pracovníka. Na druhej strane konanie pacienta, ktorý prinesie lekárovi nejakú pozornosť, ako vyjadrenie vďaky za už poskytnutú starostlivosť, či úspešne zvládnutú operáciu, je možné akceptovať ako poskytnutie daru. V tejto súvislosti generálny prokurátor poukázal na § 2067 ods. 1 Zák. č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník Českej republiky, z ktorého a contrario možno vyvodiť, že ak pacient dá zdravotníckemu zamestnancovi dar po prepustení zo zdravotnej starostlivosti, pôjde o prípustný dar.

S vyššie prezentovaným právnym názorom generálneho prokurátora najvyšší súd zásadne nesúhlasí. Ide o názor, ktorý je v rozpore s rozsudkom najvyššieho súdu z 25. februára 2014, sp. zn. 2To/12/2013, uverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. R 21/2015, ktorý jednoznačne uvádza, že „Trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 Tr. zák., spočívajúci v prijatí, požadovaní, alebo prijatí sľubu úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu nemusí byť spojený s porušením povinnosti páchatel'a, ktorá vyplýva z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, ako je tomu pri trestnom čine prijímania úplatku podľa § 328 Tr. zák. Súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v zmysle § 329 ods. 1 Tr. zák., je daná vždy vtedy, ak páchatel' bez právneho titulu príjme, žiada alebo si dá sľúbiť materiálnu alebo inú protislužbu za svoje predchádzajúce, prebiehajúce alebo nasledujúce konanie pri obstarávaní určitej veci (vecí) všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Tr. zák.), mimoprávneho režimu odmeňovania toho, kto obstarávanie dotknutých vecí všeobecného záujmu z dôvodu svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie vykonáva.“.

Z citovaného judikátu, ale aj množstva iných rozhodnutí špecializovaného a najvyššieho súdu tak jednoznačne vyplýva, že - na rozdiel od názoru generálneho prokurátora, i) pri tomto trestnom čine nemusí dôjsť k porušeniu povinností páchatel'a (lekár nijako nemusí zvýhodniť podplácajúceho pacienta), ii) nerozlišuje sa, kedy došlo k poskytnutiu neoprávnenej výhody (či pred, počas alebo po poskytnutí zdravotnej starostlivosti) a iii) nie je relevantné ani to, aká bola hodnota poskytnutého plnenia (či išlo o naturálie, drobnú alebo významnú finančnú hotovosť). Generálnym prokurátorom zvolený výklad zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu preto nemôže obstáť.

Ak by sme ním prezentovaný výklad akceptovali, mohlo by to mať závažné negatívne dôsledky na stíhanie korupčných trestných činov. Postačovalo by, ak by lekár (ale ako rozvedieme nižšie aj akákoľvek iná osoba, ktorá obstaráva vec všeobecného záujmu) odmietol prijať úplatok pred alebo počas poskytovania zdravotnej starostlivosti s tým, že by pacienta inštruoval, že v prípade spokojnosti mu

môže po poskytnutí zdravotnej starostlivosti niečo podarovať. Takto by sa medzi pacientmi rozšírilo všeobecné povedomie, že dávať „je treba až po zákroku, nakoľko vtedy to nie je trestné a hlavne, vtedy to lekári očakávajú, príjmu a nabudúce sa o nich opäť dobre postarajú. Popísaný stav by viedol k úplnej legalizácii úplatkov, stalo by sa verejným tajomstvom, a to predovšetkým u najzraniteľnejších osôb - dôchodcov, chronicky alebo dlhodobo chorých pacientov, že úplatky dávať treba, len ich treba nazývať darom a odovzdávať ich až po poskytnutí zdravotnej starostlivosti.

Zároveň, ak by sme uvedené konanie pripustili v zdravotníctve, rovnako by sme ho museli pripustiť v iných oblastiach verejného života.

Trestným konaním by nemohlo byť ani konanie sudcu, ktorý by po skončení pojednávania prijal od účastníka alebo obžalovaného drobnú finančnú hotovosť, fľašu, pozvanie na obed a pod. za „zákonné a spravodlivé rozhodnutie v jeho veci“. Ani konanie policajta, ktorý by v zákonnej lehote vydával cestovné pasy, za čo by sa mu spokojní občania poďakovať formou kávy, dezertu, ovocia, či fľaše domácej borovičky, by nebolo trestné. Pokiaľ v ďalšej časti odôvodnenia generálny prokurátor poukázal na § 2067 ods. 1 zák. č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník Českej republiky, je treba povedať, že znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa slovenského Trestného zákona v žiadnom prípade nemožno vykladať v intenciách občianskoprávnej úpravy iného štátu, a to navyše takej, ktorá ani rámcovo nie je na Slovensku platná a účinná. V kontexte prejednávanej veci ide teda o absolútne nepoužiteľný argument.“

Možno potom iba uzavrieť po vyššie citovanom stanovisku najvyššieho súdu, že je úplne nesporné, že Mgr. K. C. nemal právny, ani žiadny iný nárok na prijatie „poďakovania“ vo forme poukazu na let stíhačkou od obžalovaných C. v súvislosti s vykonávaním prednáškovej činnosti a na ňu nadväzujúcej účasti v skúšobnej komisii.

Rovnako tak nemohlo ísť v žiadnom prípade o „dar“ od obžalovaných C. a ani od ostatných účastníkov kurzu. Ako svedok Mgr. C. sám uviedol, vedel, že takýto „dar“ ako príslušník policajného zboru prijať nesmel, že služobné predpisy mu to nedovoľujú. Nie je možné prehliadnuť ani tú významnú okolnosť, že preukaz odbornej spôsobilosti má svoje časové obmedzenie, ani to, že súkromné bezpečnostné služby sú podrobované pravidelnej kontrole oddelením SBS pri Krajskom riaditeľstve PZ a to častokrát práve tým príslušníkom polície, ktorý neskôr poskytuje odborné prednášky a je aj členom skúšobnej komisie overujúcej znalosti a schopnosti uchádzača o vydanie preukazu odbornej spôsobilosti podľa zákona č. 473/2005 Z.z.

V súvislosti s typovou závažnosťou trestného činu prijímania úplatku (predtým typová spoločenská nebezpečnosť trestného činu) je potrebné zdôrazniť, že nebezpečenstvo korupcie ako protispoločenského javu zdôrazňuje nielen Trestný zákon Slovenskej republiky a vnútroštátne predpisy ako celok, ale aj Medzinárodný trestnoprávny dohovor o korupcii, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 375/2002 Z. z.

Je nesporné, že korupcia, či už formou podplácania alebo prijímania úplatkov, ohrozuje právny štát, demokraciu a ľudské práva, podkopáva dobrú vládu, slušnosť a sociálnu spravodlivosť, narúša hospodársku súťaž, bráni hospodárskemu rozvoju a v konečnom dôsledku ohrozuje stabilitu demokratických inštitúcií i morálne základy spoločnosti. O to viac tieto tvrdenia platia v súvislosti s korupciou osôb, ktoré zabezpečujú dôležité úlohy spoločnosti ako spoločenstva ľudí, ktoré si stanovuje spoločné pravidlá zabezpečujúce jej riadne fungovanie.

Závažnosť tohto protispoločenského javu zákonodarca odzrkadľuje aj v určených trestných sadzbách pre jednotlivé trestné činy korupcie, pričom ide o skutočne prísne trestné sadzby. Prísnosť týchto sadzieb však odráža naliehavú spoločenskú potrebu potierať korupciu všetkými možnými prostriedkami, vrátane represívnych prostriedkov.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery za spáchaný skutok súd prihliadol ku všetkým skôr uvedeným skutočnostiam, ku spôsobu spáchania trestného činu, ku stupňu závažnosti takého konania, ako aj ku charakteristike osôb páchatelov a k ich doterajšiemu bezúhonnému spôsobu života.

Podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje

pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 333 ods. 2 písm. b) Trestného zákona možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

V prejednávanej veci nebol preukázaný úmysel obžalovaných C. získať majetkový prospech, preto obsah skôr citovaného zákonného ustanovenia (§ 56 ods. 1 Trestného zákona) sa vzťahuje na výmeru peňažného trestu, ktorá môže byť páchatelovi uložená.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Obidvaja obžalovaní spáchali prečin, ktorý vzhľadom na zákonom určenú trestnú sadzbu (dva roky až päť rokov) nepatrí medzi tie pre spoločnosť najzávažnejšie trestné činy. Pritom obžalovaní doposiaľ viedli riadny život, keď obžalovaná C. nebola súdne trestaná. Obžalovaný C. má síce jeden záznam v odpise registra trestov. Ide však o odsúdenie ešte z roku 2002 za nedbanlivostný trestný čin, odsúdenie mu bolo zahladené, a preto sa neho hľadá ako na súdne netrestanú osobu.

Súd vyhodnotil doterajší, riadny život obžalovaných v ich prospech ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd prihliadajúc ku všetkým skôr uvedeným zákonným ustanoveniam, k priebehu skutku a k výške odovzdaného úplatku obžalovanými uložil peňažný trest. Súd považoval uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu iba za „symbolický“, keď plynutie skúšobnej doby by vzhľadom na doterajší bezúhonný spôsob života by nebol dostatočne represívnym zásahom do ich života. Výmera uloženého peňažného trestu sa približovala hodnote vyhladkového letu stíhačkou. Súd mal za to, že takto určený a vymieraný trest v dostatočnom rozsahu splní účel tak, ako je definovaný vyššie uvedenými ustanoveniami Trestného zákona, vrátane účelu generálnej prevencie.

Súd uložil obidvom obžalovaným peňažný trest v rovnakej výmere z dôvodu, že trestný čin spáchali spoločným konaním a miera ich zavinenia na spáchaní činu bola zhodná, hoci aj obžalovaný C. tvrdil, že sa v podstate dištancoval od konania obžalovanej, čo však nijakým dôkazom preukázané nebolo. Takto uložený druh trestu a jeho výmera by mali obidvom obžalovaným aj v budúcnosti dostatočne účinne pripomínať, že takýto druh „poďakovania“ nie je v súlade so zákonom a mal by odradiť aj potenciálnych páchatel'ov od úmyslu „ďakovať“ inému za jeho pracovnú činnosť takýmto protizákonným spôsobom. Pre prípad úmyselného zmarenia uloženého peňažného trestu súd uložil každému z obžalovaných náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov.
obžalovaní J. C. a Q. C.

spoločným konaním inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo poskytli úplatok a taký čin spáchali voči verejnému činiteľovi,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.